

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 530

KHÔNG CỨU NỖI NGƯỜI KHÁC THÌ TRƯỚC TIÊN CỨU CHÍNH MÌNH

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật ngày 23/05/2021.

“Không cứu nỗi người khác thì trước tiên phải cứu mình”. Nhiều người nghe câu này thì sinh tâm phân biệt, cho rằng trước tiên phải tự độ, sau đó mới độ tha. Họ không biết rằng tự độ là độ tha, độ tha là tự độ. Mình độ người cũng chính là độ mình. Vì thế người xưa có câu: **“Thấy người mà sửa mình”.**

Trong bài Hòa thượng nói: **“Hiện nay thế gian này thiên tai nhân họa triền miên. Đây là chúng sanh sở cảm, chiêu cảm do nghiệp lực của chúng sanh”.** Ngài nói lời này cách đây gần 30 năm, lúc đó chưa có nhiều thiên tai nhân họa như hiện nay. Mới đầu năm nay, thiên tai khí hậu đã khác thường. Hôm trước Sài Gòn mưa ngập bánh xe. Hôm trước khu vực Thầy ở có một trận mưa cục bộ, mưa như xối nước, sau khi mưa xong mà thời tiết vẫn nóng, vẫn phải bật quạt. Lúc nắng thì khô héo cây cối. Thầy ở Đà Lạt đã hơn chục năm. Trước đây thời tiết khu vực này rất lạnh, không phải dùng đến quạt.

Đó là do nghiệp cảm. Lòng người tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn. Trong cuộc sống có nhiều người thiếu kém khó khăn. Khi chúng ta giúp họ thì cần tận dụng cơ hội để giáo hóa họ chứ không chỉ giúp đỡ về vật chất. Giống như **“Trung tâm Nhân đạo Quê hương”**, họ nuôi dưỡng trẻ mồ côi nhưng nếu không dạy đúng cách thì những đứa trẻ lúc sống hoang dại, lúc chết cũng hoang dại. Suốt ngày chúng chỉ cạnh tranh, đấu tranh, làm sao để tranh giành đồ ăn.

Chúng ta càng thấm thía lời Phật dạy: **“Thân người khó được, Phật pháp khó nghe”.** Chúng ta phải vô cùng trân trọng khi được mang thân người. Có thân người mà không được dạy thì cũng trở thành hoang dại. Có thân người mà muốn được nghe Phật pháp chân chánh cũng vô cùng khó. Không nghe được Phật pháp thì chỉ tạo nghiệp. Tạo nghiệp thì thọ báo, thọ báo thì tạo nghiệp, càng ngày càng xấu hơn.

Chúng ta tự hỏi: **“Thế gian này đến bao giờ hết thiên tai nhân họa?”.** Khi con người ta tự tư ích kỷ, tham sân si mạn thì không bao giờ hết thiên tai nhân họa. Hòa thượng nói: **“Chúng ta phải rời khỏi Ta Bà. Trong thời gian còn ở Ta Bà thì chúng ta phải đốn luân tận phận, dốc hết trách nhiệm trong mọi bổn phận của mình.”**

Ngày trước Thầy tặng một bức tượng Phật A Di Đà cho một người. Một lần, người đó gọi điện cho Thầy và nói: “*Ngày trước Thầy tặng tượng Phật cho con, bây giờ con đang ở Tây Phương rồi ạ!*”. Anh ấy đang ở London nước Anh. Họ lầm tưởng cuộc sống phồn hoa là Tây Phương. Họ không hiểu rằng ngay trong cuộc sống này, khi chúng ta không bị bức bách, không bị dẫn dắt, không chế bởi tham sân si mạn thì mới an lạc.

Hôm qua Thầy nghe bài giảng về đạo lý cuộc sống. Nhân sanh khi chết đi, họ tiếc nuối 5 điều, trong đó có một điều: “*Tại sao mình bận rộn tất bật cả một đời, nhưng đến lúc chết mình vẫn chưa hết việc, tất cả những việc cần làm của một kiếp người thì mình lại chưa làm được?*”. Phật dạy: “***Chúng ta không mang theo được bất cứ thứ gì, chỉ mang nghiệp theo mình***”. Ở chùa có một câu đối trước Đức Phật Di Lặc: “***Người có biết vì sao ta cười hay không? Ta cười người vì ai mà tất bật đến thế!***”. Con người ta khởi tâm động niệm đều là tạo nghiệp, chiêu cảm quả báo.

Nhà Phật nói: “***Chúng sanh cộng nghiệp***”. “*Cộng nghiệp*” không chỉ trong khuôn khổ quốc gia mà cả toàn thế giới. Các quốc gia giàu có nhất thế giới, y tế tiên tiến nhất thế giới cũng phải gánh chịu dịch bệnh nặng nề. Bệnh khổ vẫn còn có nguy cơ rất cao nhưng nơi nơi họ vẫn tự tư tự lợi, gây thù chuốc oán, gây tạo chiến tranh. Họ phớt lờ, dẹp hết tất cả những gì người xưa đã dạy, Tổ tiên đã dạy. Họ đâu biết rằng khi họ đi gieo rắc đau thương cho người khác thì chính họ cũng sẽ phải nhận lấy đau thương.

Hòa thượng nói: “***Làm thế nào để hóa giải tai nạn? Phật dạy: CẦN TU GIỚI ĐỊNH HUỆ, DIỆT TRỪ THAM SÂN SI***”. Đây là lời chân thật không một chút hư dối. Có mấy người được tiếp nhận giáo huấn của Phật?

Hôm qua Thầy xem một bài viết: Trước đây giới trẻ tin rằng có Chúa, giờ đây hơn phân nửa họ hoàn toàn không tin có Chúa. Người học Phật thì không tin lời Phật. Người học đạo Thánh Hiền thì không tin lời dạy của Thánh Hiền. Họ cho rằng lời dạy của các Ngài là cổ xưa rồi. Vậy thì bao giờ chúng sanh hết đau khổ? **Khi nào người học Phật tin lời Phật, người học đạo Thánh Hiền tin lời dạy của Thánh Hiền, người học Chúa tin lời Chúa thì lúc đó chúng ta mới hóa giải được tai nạn của chính mình. Vì trong cộng nghiệp có biệt nghiệp. Người ta không tu Giới - Định Huệ là việc của người ta. Chúng ta tuân thủ lời Phật dạy, CẦN TU GIỚI ĐỊNH HUỆ, DIỆT TRỪ THAM SÂN SI, thì tự khắc trong cộng nghiệp có biệt nghiệp.**

Thầy 3 lần có cuộc hẹn đến Đà Nẵng nhưng đều không thể thực hiện được. Lần thứ nhất, Thầy đã hứa và nhận lời với gia đình họ sẽ tổ chức lễ hằng thuận cho con họ nhưng con họ không chịu làm lễ hằng thuận, không chịu lễ lạy Cha Mẹ. Đúng hôm họ từ chối làm lễ hằng thuận thì nhà hàng tổ chức cưới đó có dịch bệnh. Một lần khác, Thầy đã đặt vé đi từ Hà Nội đến Đà Nẵng nhưng không đi được vì dịch bệnh. Một lần khác, Thầy cũng đã đặt vé đi Đà Nẵng rồi nhưng lại không đi được vì có một công việc quan trọng khác cần phải xử lý ngay. Có người tưởng là thầy trốn dịch.

Chúng sanh cộng nghiệp nhưng vẫn có biệt nghiệp. Chúng sanh tạo nghiệp là việc của chúng sanh. Chúng ta phải cố gắng thực hiện lời Phật dạy: “***CẦN TU GIỚI ĐỊNH HUỆ, DIỆT TRỪ THAM SÂN SI***”. Đây là lời Phật

dẫn Ngài A Nan, cũng là căn dặn tất cả chúng ta. Hòa thượng nói: **“Người tu GIỚI - ĐỊNH - HUỆ thì sẽ không gặp tai nạn. Đây là đạo lý nhân quả”**. Chúng sanh cộng nghiệp khi họ tạo nghiệp giống nhau. Chúng ta tạo biệt nghiệp, khi tập khí vừa khởi lên thì chúng ta đã biết phản tỉnh, thúc liễm, thay đổi. Chúng ta cũng tham nhưng tham ít hơn, luôn cho biếu tặng người khác.

Nhà Phật dạy: **“Nhân thiện thì quả thiện. Nhân ác thì quả ác”**. Chúng ta nhìn quanh thế giới thì liền thấy rõ điều này. Hòa thượng nói: **“Họ đã bỏ đi lời giáo huấn của Tổ tiên 200 năm nay. Con cháu không nghe theo lời giáo huấn của Tổ tiên”**. Gần đây họ đang phải chịu quả báo. Nhiều hiện tượng thiên tai động đất đã xảy ra, đây chính là dự báo mà họ không tỉnh ngộ. Không tỉnh ngộ thì sẽ thê thảm. Mọi dự báo đều có ý nghĩa rất quan trọng. Họ không nghĩ mình sẽ chết, cho nên khi cái chết đến thì họ không thể chấp nhận được. Việc này ở trên Kinh đã nói từ rất lâu nhưng họ cho rằng đây là lời nói nhằm nhí, họ không tin. Đến bây giờ số người không tin nhân quả rất nhiều. Trồng hạt đậu sẽ lên cây đậu mà họ còn không tin thì tin cái gì? Trồng dưa được dưa, trồng đậu được đậu, gậy ác thì phải chịu quả báo ác.

Nhà Phật nói:

- **Tâm tham chiêu cảm nạn nước.**
- **Tâm sân hận chiêu cảm nạn lửa, hỏa hoạn, núi lửa.**
- **Tâm si chiêu cảm cuồng phong, gió bão.**
- **Tâm ngạo mạn chiêu cảm địa chấn, động đất.**

Điều này dễ hiểu. Quốc gia gần chúng ta nước ngập trùng trùng. Quốc gia nào có tâm ngạo mạn thì nơi đó có nhiều động đất. Không phải là chúng ta nguyên rủa họ mà đây là đạo lý. Người hiện tại không tin chân tướng sự thật này. Ba mươi năm trước, người ta không tin. Bây giờ dịch bệnh Covid đang lan tràn khắp thế giới. Ấn Độ là một quốc gia giỏi về y tế, phát triển mạnh về thuốc men mà mới gần đây, 200 bác sĩ giỏi đã chết. Họ đã từng dùng dao để giết bò làm lễ tế thần. Nghiệp sát sanh quá nặng. Họ không còn tin vào giáo huấn của Thánh Hiền, không tin nhân quả. Họ cho rằng đạo lý nhà Phật là mê tín, không phù hợp với khoa học.

Hòa thượng nói: **“Họ đâu biết rằng, giáo huấn của khoa học là tri thức, không phải trí tuệ. Người thế gian tin vào tri thức, mê mất trí tuệ, đánh mất trí tuệ. Đây là tình hình của thực trạng hiện nay. Giáo huấn của Phật Đà là trí tuệ. Khoa học thì vẫn có tham sân si mạn. Phật Đà không có tham sân si mạn. Trí tuệ mới giải quyết được vấn đề. Tri thức không giải quyết được vấn đề mà chỉ dạy người ta tăng thêm thất tình ngũ dục, tăng thêm tham sân si mạn”**.

Hòa thượng nói: **“Thiên tai nhân họa trên thế giới này ngày một nghiêm trọng hơn, năm sau nghiêm trọng hơn năm trước. Những vấn đề này xảy ra ngay trước mắt, khoa học không giải quyết được. Sự ô nhiễm của lòng người đã đạt đến cực độ. Chúng ta có thể cứu được hay sao? “Vô năng uy lực” có nghĩa là hết cách cứu. Vậy thì phải mau mau nghe theo lời Phật dạy, người chuyên tu phải mau mau về Thế Giới Tây Phương Cực**

Lạc. Về đến Thế Giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta tiến tu, đủ năng lực để phục vụ chúng sanh được tốt hơn. Chúng sanh cộng nghiệp do tạo nghiệp giống nhau, đều là tham sân si mạn, tự tư tự lợi, năm dục sáu trần, danh vọng lợi dưỡng. Chúng ta giảm bớt những tập khí này thì nghiệp của chúng ta liền khác”.

Nhà Phật nói:

- Tâm tham chiêu cảm nạn nước.
- Tâm sân hận chiêu cảm nạn lửa, hỏa hoạn, núi lửa.
- Tâm si chiêu cảm cuồng phong, gió bão.
- Tâm ngạo mạn chiêu cảm địa chấn, động đất.

Người thế gian không tin lời dạy của Phật mà chỉ tin khoa học, tri tri thức. Tri thức không có Giới - Định - Tuệ mà chỉ có tập khí. Giáo huấn của Phật là giáo huấn của trí tuệ. Trí tuệ từ nơi Giới – Định – Tuệ, phải thông qua Giới – Định – Tuệ mới có được trí tuệ. Họ không tin, nhưng không phải là không tin thì không có.

Những năm đầu khi Thầy mới về Đà Lạt, Thầy thấy trên núi có rất nhiều loại nấm trắng rất ngon. Nhưng 5 – 6 năm gần đây Thầy không còn thấy loại nấm này nữa vì khí hậu khác thường. Trước đây, dòng suối ở phía sau chảy đến hết mùa mưa, hết tháng giêng nhưng bây giờ không còn suối chảy. Rõ ràng có một sự thay đổi khác thường. Vậy mà chúng ta vẫn không tin. Rõ ràng cả thế giới tai nạn triền miên nhưng khoa học không giải quyết được. Chúng ta tích công bồi đức, làm việc phước lành thì trong cộng nghiệp có biệt nghiệp.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!